

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2367/2023
04.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Надежде Видић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Срђан Јанићијевић, адвокат из ..., против туженог Привредног друштва за истраживање и развој „LMB Soft“ д.о.о. Ниш, кога заступа Александар Куљак, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1012/23 од 16.03.2023. године у седници одржаној 04.06.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1012/23 од 16.03.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1012/23 од 16.03.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Нишу П1 1186/22 од 25.11.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име увећане зараде по основу прековременог рада за период од 01.05.2015. године до 15.06.2018. године исплати укупан износ од 253.251,03 динара са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног опредељеног месечног износа до исплате, све ближе наведено у том ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 164.771,00 динар.

Апелациони суд у Нишу је пресудом Гж1 1012/23 од 16.03.2023. године одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у Нишу П1 1186/22 од 25.11.2022. године.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о опарничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни суд налази да нису испуњени услови да се дозволи посебна ревизија, јер у конкретном случају не постоји ниједан од разлога наведених у одредби члана 404. став 1. ЗПП због којих би ревизију требало изузетно дозволити. Наиме, нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, у циљу уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Предмет тражене правне заштите је накнада штете због неисплаћене увећане зараде на име прековременог рада, на основу одредаба Закона о раду, што је питање конкретног спора, при чему треба имати у виду и да одлука о тужбеном захтеву као и у овој правној ствари зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, па евентуално другачија одлука о основаности захтева не указује нужно и на неуједначену судску праксу.

Следом наведеног, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. така 5. ЗПП и оценио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете у овом спору поднета је 16.07.2018. године, а вредност предмета спора је 253.251,03 динара, што очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија туженог није дозвољена.

Врховни суд је стога, на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**